

Erdészeti Humbug.

Van annak vagy 20 esztendeje, hogy Slavóniában valami Hrabovszky nevű kalandor jelent meg, a kinek sikerült többekkel elhíttetni, mikép ő a favágást és szállítást mesés olcsó áron tudja eszközölni.

A munkaerő itteni nagy ára s utaink gyarlósága mellett az eszme kapós volt, részvénylársulat alakult, mely vagy 300 slav. hold erdő fáját megvéve, H—t. a szükséges pénzzel ellátta, hogy a földadat megoldásához foghasson.

A megvett erdőtér a Dráva elöntéseinek van alávetve. H. tehát a fakivitel biztosítása végett magas állványokon nyugovó fapályákat tervezett s hogy ezeket kevés költséggel építhesse, az illető irányokban a szükséges fákat megfelelő magasságban előlegesen megjelölte, azoknak a talajban maradandó tuskóit akarván pályaoszlopokul fölhasználni.

Ez meglévén a 300 holdon *minden fát* annak éjszaknyugati oldalán *félig* bevágatott. Azután illő távolban a munkásokkal és részvényesekkel egyetemben leste az ott nevezetes erővel dühöngni szokott é. ny. szelet, hogy az a favágás *második felét* végezze, a munkabér második részét megtakarítani segítsen.

Az óhajtott munkatárs nem sokára megjelent s a 300 hold állománya rémséges recsegéssel, ropogással, dörgéssel a földre zuhant.

A munka megvolt, de nem vala benne köszönet.

A fák annyira keresztül kasul feküdtek, hogy a tért bejárni senki sem lett volna képes — annál kevésbé az összevissza kuszált óriásokat egymástól elválasztani, vagy fölmunkálni és a tervezett fapályát létrehozni. Azonkívül a legszebb törzsek legnagyobb része nem tört — de fahoszában lehasadt a töviről s így nagy részt használhatlanná vált.

Az aranyálmok legnagyobb része tehát füstbe ment.

De H. nem esett kétségbe, a szélső törzseket földolgoztatá s azok egy részéből dongafát, a másodikból pedig tutajokat készítette. Az utóbbiakat az elsővel megrakván a Dráván lefelé ergette.

Mielőtt azonban e folyó torkáig értek volna, a súlyos tölgytutajok nagyobb része *mindenestől* elmerült, a többiről alig tudtak még a hajósok elég jókor szabadulni.

„Ennyi balszerencse közt” H. uram kerekét oldva nyomtalan eltűnt.

A csata színhelyén maiglan is óriás — bevehetlen torlaszokat szemlélhetni, a részvényesek pedig e vállalatról s annak jövedelmzőségéről mélyen hallgatnak. E.

J e g y z ő k ö n y v

a magyar erdészegylet választmányának 1865. évi September 17-én Bazinban tartott választmányi üléséről.

Jelen voltak: **Pálffy István** gróf, alelnök; **Berg Vilmos** báró, **Bremszner** erdőmester, **E. Maack** tanár, **Theriot** erdészeti tanácsos, **Zemloka** erdőmester, **Brenner Miklós** egyleti titkár.

1.

A titkár **Wagner Károly** urnak egy beadványát olvassa fel mely szerint az erdészeti lap jövőre is az egylet közlönye marad, s mint ilyen a választmányi ülések és a közgyűlések jegyzőkönyveit közli s egyáltaljában az egylet érdekeiben működik, a miért az egylet évenként 150 ft. tiszteletdíjjat ad.

Tüzetes megfontolás után a választmány ezen ajánlatot elfogadhatónak találván a közgyűlésnek ajánlani fogja.

2.

Az 1866-ki előszámvetés előterjesztése.

A fennebbi ajánlatból folyó változásokra nézve kiigazítottak, s a közgyűlésnek elő fog terjesztetni.

3.

Az illető bizottság jelentése az 1864-ik évi számadás megvizsgálásáról.

Egy a nm. Helytartótanácsához intézett jelelentes leírásáért felszámolt és hiányosnak talált 2 forint elengedtetik.

A számadás az illető jelentéssel együtt a közgyűlés elé fog terjesztetni, s tekintettel a 2 forintra vonatkozó határozatra, a különben rendben talált számadásra nézve *Brenner* és *Rowland* titkárok feloldozása fog indítványoztatni.

4.

Thieriot erdőtanácsos jelentése *Wagner Károly* urnak a Kassai erdők rendezésére vonatkozó véleményadásáról.

Ezen véleményezés megvitatása után az elfogadtatik, s a titkárnak meghagyatik azt a nm. helytartótanácsnak beküldeni.

5.

A titkár a Bélabányai tanács egy iratát olvassa fel mely szerint ez az egyletnek az ígért évi 30 ft. segélyt azért nem szolgáltathatja ki, mert a város házi pénztárában sikkasztás történt.

A titkárnak meghagyatik Bélabánya városához egy iratot intézni, melyben az egylet sajnálatát a történt sikkasztás felett, de egyzersmind azon reményét is kifejezi, hogy a város kész leend, ha viszonyai javulnak, az egyletnek tett ígérétét beváltani.

6.

Modor város tanácsának irata, mely szerint az egyletet a jelen évi közgyűléssel összekötött kirándulásai alkalmával szivesen látandja:

Köszönettel tudomásul vétetik.

7.

Thieriot erdészeti tanácsos úr *Wessely* alelnök úr levelét közli, melyben ez kijelenti, hogy ha netalán ujjonnan megválasztatnék, ezen hivatalt el nem fogadhatja.

Ezen nyilatkozat sajnálattal s azon megjegyzéssel vétetik tudomásul, hogy az a közgyűlés elé fog terjesztetni.

8.

Egyleti tagok felvétele és kilépése.

Uj tagókul felvétetnek:

Stirba Alajos erdőmester, *Guha Károly* erdész, *Piáček Ferencz* pagonyerdész.

A következő tagok kilépése tudomásul vétetett:

Bubenik János fővadász, *Schmidt Ferencz* városi tanácsos, *Fak Guidó* földbirtokos, *Mayer Vincze* lovagvadász, *Hruschka József* erdőlovag, *Haslinszky Friyves* tanár, *Probstner Gyula* földbirtokos, *Liszner Ferencz* pagonyerdész.

9.

Thieriot erdőtanácsnok úr jelentését terjeszti elő a német mezős és erdőgazdáknak Drezdában tartott XXV. közgyűléséről.

A titkárnak azon meghagyással adatik által, hogy gondoskodjék, miszerint ez az egylet közleményeinek közelebbi füzetébe felvétessek.

10.

Ezen jegyzőkönyv hitelesítésével *Thieriot* erdőtanácsnok és *Mack* tanár urak bizatnak meg.

Az „Erdészeti lapok“ 1865-ik évi számadása.

Bevétel:

Előfizetési pénz 187 rendes előfizető után.....	936 ft. 70 kr.
100 erdészegyleti tagért fizetett az erdészegylet á 4 ft. 400 „ — „	
28 „ „ „ „ „ á 3 ft. 84 „ — „	
Kamatok a takarékpénztárba tett előfizetési pénzekért	1 „ 87 „
Egy szerkesztőségi segéd tartásához <i>Hideghéthy Antal</i> jószáligazgató úr ajándékkép járulni kegyeskedett	100 ftal

Összeg.....1522 ft. 57 kr.

Ezen csekély bevételből a lap 1865-ik évi kiadását a legnagyobb takarékoság mellett csak úgy lehetett fedezni, hogy úgy a munkatársak valamint a szerkesztő is ez évi díjjaztatásairól az ügy javára lemondtak.